

Az Európai Parlament strassburgi plenáris ülésének első másfél napján három ízben szólaltam fel. Először egyperces napirend előtti beszédben hívtam fel az Unió figyelmét a magyar gazdák, különösen a kisgazdák és családi gazdák válsághelyzetére. Emlékeztettem a képviselőket arra, hogy EU csatlakozásunkkor piacaink 100%-át kellett felajánlanunk s "cserébe" a régi tagállamok mezőgazdasági támogatásának 25%-át kaptuk. Ilyen körülmények között a - mégoly reménytelen- "versenyképesség" megőrzése érdekében igen sok gazda jelentős bankkölcsönök felvételére kényszerült. E kölcsönök a pénzügyi és gazdasági válság miatt sorra "dőlnék be". A magyar gazdák tömegesen fognak teljes csődhelyzetbe jutni és arra kényszerülni, hogy földjeiket eladják, mégpedig olyan államok polgárainak, amelyek nemzeti jövedelme ötször-tízszer annyi, mint a miénk. Ez nem más, mint a gyarmatosítás egy új formája, amelyet a csatlakozásunkról szóló Koppenhágai Egyezmény azonnali újratárgyalásával lehet megelőzni. Az Európai Unió nem maradhat tétlen, haladéktalan, hatékony intézkedésekre van szükség.

Másik felszólalásom az európai autóipar válsághelyzetéről szóló vitához kapcsolódott.. A vita tárgya az iparág - s elsősorban az OPEL cég - megmentése volt, "természetesen" hatalmas állami támogatások segítségével. Javasoltam, hogy menjünk vissza az alapokig és tegyük fel úgy a kérdést: nincs-e valami igen komoly baj azzal a (gazdasági) rendszerrel, amelyben a profitot privatizálják, a költségeket és a kárt viszont államosítják és az adófizetőkkel fizettetik ki - akik közül igen sokan szegények. Miért nekik kell viselniük egy szűk, pénzes gazdasági vezető elit rossz döntéseinek következményeit? Ideje lenne megvizsgálni, vajon jó-e maga a rendszer, amely az alap oka a válságnak s mindannak a nehézségnek, amiről a vita szólt.

Lengyel képviselőtársam utalt arra a hátrányos megkülönböztetésre, amely a lengyel hajógyártásnak nyújtani tervezett állami támogatás és a német autógyártás megmentésére irányuló állami támogatás uniós megítélése között van, a lengyelek kárára. Ehhez én azt tettem hozzá: az országok közötti diszkrimináció mellett fontos tiltakozni azon diszkrimináció ellen is,

amely a kis, közepes, illetve családi vállalkozókat éri a nagy nemzetközi cégekkel szemben. Az utóbbiak esetében természetes az adófizetői pénzen történő nagymértékű állami támogatás a "munkahelyek megmentése" érdekében, míg az arányosan több munkahelyet biztosító kis és közepes vállalatoknál nem. Feltettem a kérdést az Európai Bizottság jelenlévő képviselőjének: nem sérti-e ez a gyakorlat az egyenlő elbánás elvét, amely alapvető jelentőségű az EU-ban?

Harmadik felszólalásomban Jerzy Buzek elnök beiktatási beszédére reagáltam, az elnök úrnak tettem fel kérdést az emberi jogok iránt hangsúlyozott elkötelezettségével összefüggésben. felhívtam a figyelmét: 2006. október 23-án Magyarország az 1956. évi Forradalmunkra emlékezett. Ezen a napon történt, hogy a kormány által irányított rendőrség hatalmas erővel megtámadta a békés emlékezőket, járókelőket, sőt, még éttermi vacsorájukat fogyasztó külföldi turistacsoportokat is. Sok száz ember sérült meg, 14 személyt szemén lőttek, akik közül többen meg is vakultak, de sokan mások is maradandó fogyatékoságot szenvedtek. Százszámra történtek megalapozatlan előállítások és bebörtönzések és indultak felmentéssel végződő koncepciók eljárások. A miniszterelnök nyilvánosan megdicsérte a brutális rendőrséget, "kiváló munkájukért". Rámutattam, hogy ezen időszakban volt a (rendőrséget irányító) kormány tagja az a Göncz Kinga képviselő, aki szégyenszemre ma az EP LIBE (Szabadságjogi, Rendészeti és Igazságügyi) Bizottságának alelnöke. Kértem az elnök úr álláspontját erről, s kértem arra is, hogy a bizarr helyzet felszámolása érdekében intézkedjen Göncz Kinga lemondása érdekében. Válaszában az elnök megkért, hogy levélben tájékoztassam az eset részleteiről, de közölte, hogy személyes találkozón is szívesen fogadja az információt. Az ülés lezárását követően Göncz Kinga azonnal az elnökhöz ment és magyarázatásba kezdett arról, hogy én egy "neofasiszta pártot" képviselek és a 2006. őszi események is a neofasiszták lelkén száradnak. Mivel ez a fülem hallatára történt, kénytelen voltam rámutatni, hogy ez teljes hazugság, majd megköszöntem elnök úr ajánlatát, s jeleztem, hogy levélben fogok időpontot kérni a személyes találkozóra.

Felszólalásaim előreláthatólag 24 órán belül elérhetőek lesznek az EP honlapján illetve www.morvaikrisztina.hu címen

Strassbourg, 2009. szeptember 15.

Morvai Krisztina

EP képviselő (Jobbik/Független)